

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom  
Spisová značka: 24Csp/91/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418204865  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún  
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418204865.1

## Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom v právnej veci žalobcu: Administrace insolvenčí CITY TOWER, v.o.s., so sídlom Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4, Česká republika, IČO: 294 14 873 ako insolvenčný správca dlžníka GLENCORES TRADE, s.r.o., so sídlom Mečova 358/8, 602 00 Brno - město, Česká republika, IČO: 293 71 066, proti žalovanému: W. Y. M. R., C. XX. XX. XXXX, D. S. B. XXX/XX, XXX XX S., Česká republika, o zaplatenie 200 000,00 Kč s prísl., takto

### rozhodol:

- I. Konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 24Csp/91/2018 **z a s t a**  
**v u j e** pre nedostatok právomoci.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) dňa 22. 11. 2018 domáhal, aby okresný súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 200 000,00 Kč s prísl., a trovami konania.
2. Lustráciou v Registri obyvateľov okresný súd zistil, že žalovaný má trvalý pobyt v Českej republike. Rovnako žalovaný dňa 08. 04. 2019 doručil okresnému súdu námietku miestnej nepríslušnosti, kde poukázal na to, že aktuálna adresa trvalého pobytu žalovaného je B. XXX/XX, XXX XX S., Česká republika.
3. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").
4. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.
5. Podľa čl. 7 ods. 2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky, právne akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.
6. V zmysle čl. 249 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva má nariadenie Európskeho parlamentu, Rady alebo Komisie všeobecnú platnosť. Je záväzná ako celok vo všetkých častiach a priamo použiteľné vo všetkých členských štátoch. Ústava Slovenskej republiky priznáva nariadeniam orgánov Európskych spoločenstiev, resp. orgánov Európskej únie prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky vo vyššie citovanom čl. 7 ods. 2 druhá veta. Pretože Slovenská republika je od 01. 05. 2004 členským štátom Európskej únie, je aj v Slovenskej republike vzhľadom na citované ustanovenie Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva záväzná a priamo použiteľné Nariadenie Európskeho Parlamentu a rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a

obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“) a vzhľadom na citované ustanovenie čl. 7 ods. 2 Ústavy SR má toto nariadenie prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

7. Okresný súd v prvom rade skúmal, či môže na riešenie predmetnej otázky aplikovať Nariadenie. Na aplikáciu nariadenia je nevyhnutné, aby bol spor o ktorom sa vedie konanie, sporom s medzinárodným prvkom, pretože Nariadenie bolo výslovne prijaté ako opatrenie v oblasti súdnej spolupráce v občianskych veciach s cudzím prvkom, v zmysle čl. 65 písm. a/ tretia zarážka ZES. Medzinárodný prvok je v predmetnom spore daný tým, že žalovaný má bydlisko v Českej republike a svoju žalobu uplatnil žalobca pred súdom Slovenskej republiky. Tým bola vytvorená situácia, v ktorej môže vyvstať otázka medzinárodnej právomoci, ako podmienka prítomnosti cudzieho prvku v danom konaní (rozhodnutie SD ES vo veci C-281/02 Owusu).

8. Nariadenie upravuje právomoc súdov v občianskych a obchodných veciach, bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej moci (acta iure imperii).

9. Podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

10. Podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

11. Podľa článku 26 ods. 1 Nariadenia okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

12. Civilný sporový poriadok dbá na to, aby súdne konanie prebiehalo podľa presne stanovených pravidiel, ktorých dodržiavanie je predpokladom, aby súd mohol konať a vydať rozhodnutie. Medzi základné procesné podmienky, ktoré je súd povinný skúmať ex offa, a to v každom štádiu konania, je skutočnosť, či v danej veci, či už vzhľadom na predmet sporu, prípadne vo vzťahu k stranám sporu, je daná jeho právomoc vec prejednať a vo veci rozhodnúť. Ak v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, konanie vykazuje nedostatky. Prekážka nedostatku právomoci je prekážkou konania, ktorá je neodstrániteľná, čoho procesným dôsledkom je, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci a konanie o návrhu, ktoré nespadá do jeho rozhodovacej právomoci, podľa ustanovenia § 161 ods. 2 CSP, zastaví.

13. ESD vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôraznil, že Nariadenie vo všetkých svojich ustanoveniach, a to tak tých, ktoré sa týkajú súdnej príslušnosti, ako i tých, ktoré sa týkajú uznania a výkonu rozsudkov, smeruje k zachovaniu práva žalovaného účinne sa v konaní brániť. Iba vďaka týmto zárukám, poskytovaným žalovanému, môže byť uznávanie a výkon súdnych rozhodnutí v režime Nariadenia tak liberálne (porovnaj C-125/79 Denilauler v. Couchet Erérers, C-474/93 Hengst v. Campese, C-166/80 Klomps v. Michel). Súčasťou práva účinne sa brániť je prirodzene i právo byť žalovaný na vhodnom súde. Tým je v zmysle článku 2 Nariadenia súd štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko.

14. V prípade, že v konaní vystupuje strana sporu, ktorá má bydlisko mimo územia Slovenskej republiky, ide o tzv. konanie s cudzím prvkom, kedy na prejednanie právnej veci s takýmto prvkom musí byť ako základná podmienka, splnená podmienka právomoci súdu na konanie. Právomoc súdu môže byť založená buď mnohostrannou či dvojstrannou medzinárodnou zmluvou alebo právnymi predpismi Európskych spoločenstiev, ktoré majú prednosť pred zákonom, prípadne právomoc súdu na konanie môže byť založená zákonom v prípade neexistencie uvedených noriem. V danom prípade súd aplikoval ustanovenia Nariadenia. Medzi stranami sporu ide nepochybne o vzťah s cudzím prvkom. Splnená je i podmienka teritoriálnej pôsobnosti Nariadenia, keď má byť Nariadenie aplikované v členských štátoch EÚ (Česká republika a Slovenská republika), v ktorých je ho možné aplikovať (nie je možné ho doposiaľ aplikovať len v Dánsku). Splnená je tiež podmienka časovej pôsobnosti Nariadenia, keďže konanie bolo začaté po tom, čo nariadenie vstúpilo do platnosti v oboch uvedených členských štátoch, pre Slovenskú republiku dňom 01. 05. 2004 kedy sa Slovenská republika stala členom Európskej únie. Na základe hore uvedeného dospel okresný súd k záveru, že na jeho medzinárodnú právomoc je potrebné aplikovať režim Nariadenia.

15. Podľa § 256 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. V zmysle § 256 ods. 1 CSP vzniká povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Žalobca podaním na súde, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť procesne zavinil zastavenie konania v danej veci, preto aj nárok na náhradu trov konania vznikol protistrane. S prihliadnutím na skutočnosť, že žalovanému v konaní zatiaľ žiadne trovy preukázateľne nevznikli, okresný súd rozhodol tak, že mu trovy konania nepriznal.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.